

НЕРЯЗНИЙ ЗЛОЧИН

Щоденник! – я довіряю тобі свої таємниці!
Щоденник! - Я довіряю тобі свою долю!

Я раніше ходив із цим дівчиськом...

Це було 1995 чи 96 р. Ми жили тоді в моїх батьків. У мене 14 липня був день народження. Ми бурхливо його відзначили. Опритомнів я і згадав, що у двоюрідного брата теж день народження. Він на два дні мене молодший. Ну коротше привід знайшовся, ми пішли в бар. У нас там селище маленьке і всі одне одного знають. І коли ми сиділи в барі, туди багато хто навіть боявся зайти. Ми, як у старі добрі часи, (10 чоловік) напилися до худоби, і тут почалося. Офіціантка принесла нам випивку, і Остап узяв, злив із двох склянок на одну, і дивимосся, недолив. Спочатку ми її завантажили так, що вона нам віддала ще 4 літрові пляшки горілки. Потім ми змусили її роздягнутися до трусиків. Закрили бар на ключку. І вона нам у оголеному вигляді приносила горілку, пиво, ну коротше, хто захоче. Про згвалтування навіть ніхто не заїкався, тому що на той час 5 осіб були вже сиджені, зараз 8, і для них вважається це ганьба. Потім Генка, як зазвичай почав харкати плювками у вітрину бару і ненароком потрапив офіціантці точно в сосок, ми всі заржали. Тут почалися змагання на влучність, потім кидання цукерок, а вона мала їх ловити ротом. До цього ще придумали, щоб, коли вона несе нам випивку чи закусь, сиськи, щоб клала на тацю. О першій годині ночі у вікно почали стукати, ми побачили, що це менти, змусили її одягнутися, і пригрозили, що якщо хоч слово в'якне, покалічимо. Все було б нормально, але тут із підсобки вискочив охоронець цього бару і почав при ментах понти набивати, тварюка понторила. І когось із наших стукнув гумовим дубином. Його пустили під прес, а сміття хотіли встрявати. Старший із них капітан був добрим другом мого батька, і я йому сказав: «Саша, не лізь, ти ж бачив, що він сам почав понтовуватись при вас». А сержанти, бачачи нашу бригаду, побоялися щось сказати. Потім ми розійшлися додому. Вранці я прокинувся в холодному поті і довго про себе благав Бога, щоб це був сон. Тільки коли прийняв душ, усвідомив, що нічого вже не повернути назад і треба жити далі, як ні в чому не бувало. Тільки (я не знаю як інші) я чомусь не міг так, мені начебто на плечі сорок тонн впало, і я їх маю носити. А потім ми пішли з дружиною до магазину. Я залишився біля входу і дивився, як мій син познайомився з хлопчиком свого віку, і вони почали тікати один від одного. Тут виходить вона, офіціантка, подивилася на мене, почервоніла, поклікала цього хлопчика, взяла його за руку і мало не бігом пішла. С***, прикинь мій стан на той момент. Спочатку я думав, що в мене земля з-під ніг йде, потім, коли вона поклікала сина, мені здалося, що мені по вухах хльоснули нагаєм. Коли вийшла дружина з магазину, я стояв, як гіпсова статуя, весь блідий, і не міг зійти з місця, поки вона не взяла мене під руку і не потягла за офіціанткою. Метрів через двадцять я прийшов до тями, віддав дружині всі гроші і сказав, щоб вона йшла в круїз по магазинах одна. Господи, пробач нас за той вечір, це я, Остап, Сігай, Шматок, Генка, Капуста, Патрік, Сметана, Гуня, Ушан. Шматок, Генка, Капуста – у могилі. Остап, Сігай, Патрік, Гуня, Ушан - сидять або сиділи. І ось Саніч дивися, яка штука виходить цікава, це те, що я шукаю виправдання. Те, що вона не долила, через цю отруту на що здатна п'яна людина. Охоронець стукнув одного, але били його все. І якщо бути до кінця чесним, я раніше ходив з цим дівчиськом! І всі про це знали. Потім ми розлучилися, хоч поганого я про неї сказати нічого не можу. А чому не заступився, я сам не знаю. І все через якихось двадцять грамів, ми з людей перетворилися на свиней, точніше на кнурів, які іржали, як жеребці у стайні. Про цей випадок я навіть найкращим друзям не говорив. МЕНІ СОРОМНО. У мене навіть зараз виникло бажання вирвати листки та спалити. Ось бачиш, як виходить, хоч я і був у устілку п'яний, а пам'ятаю все до найдрібніших деталей. Як ти вважаєш, чому я так вчинив?

Василь

Можливо, ти знову з'явишся на світ

Привіт моя доню! Ти народилася мертвою. Я досі бачу тебе уві сні, не можу позбутися цього кошмару. Я не змогла пробачити щоденних зрад твоєму батькові і почала пити запоями, ти вже була в мені, я знала, що тебе вже не буде, хоча наші серця стукали поряд. Як мені простити вибачення? І хіба таке прощається? Зараз я не п'ю, і, можливо, ти знову прийдеш до мене і з'явишся на СВІТЛО. У мене з'явився СМЕР буття – повернути тебе до життя, і яка б ти не народилася, це все одно будеш ти – моя дочка, яку я втратила і яку люблю. Через тебе* я назавжди розлучаюся з пияцтвом і минулим життям.

I***

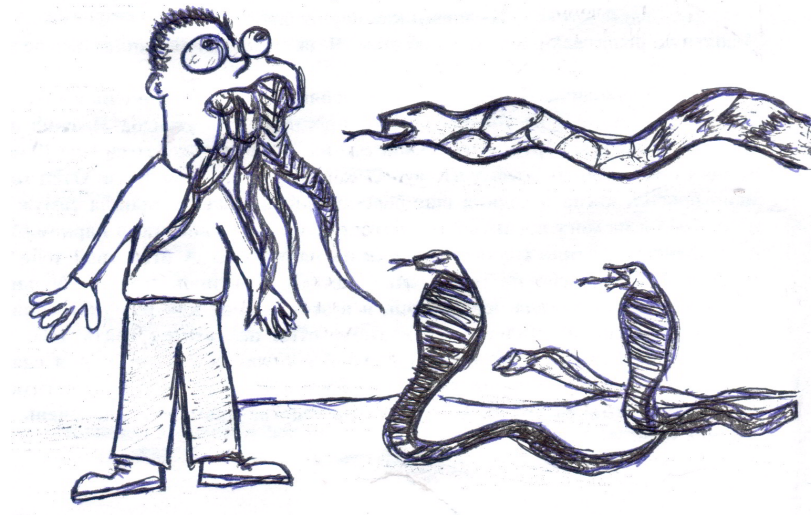
Сповідь

Ти щоденнику довірся, щоденнику, ні психологу, ні хлопцям, нікому, а лише СВОЄМУ ЩОДЕННИКУ. Повір, він уміє зберігати таємниці.

Злочин, у якому ти не покався, можливо, у тебе залишився останній, в решті ти зізнався. Але цей останній, нерозкаяний злочин може потягнути за собою і всі інші гріхи.

ПРИТЧА ПРО НЕРАСКАЯНИЙ ГРІХ

Якось після сповіді сильно захворів юнак, у нього піднялася температура, спав він погано. Заснувши під ранок, бачить сон, як він підходить до священика і починає говорити про свої гріхи. За кожні такі гріхи в нього з рота виповзали змії і падали на підлогу, так що їх виявилось досить багато.

Подумавши про те, що треба покаятися у своєму найважчому гріху, він раптом побачив, що величезна змія почала виходити з його рота, вилізла на половину, але через те, що він не покався в ньому, вона, похитавшись, заповзла назад, а за нею вповзли і всі інші змії.

Помилкове переконання № 17

Якщо знизити обсяг продажу спиртного (або припинити продаж зовсім), то люди будуть пити одеколони, лосьйони, «неякісний спирт» та вмирати.

Давай з тобою знову повернемося до щоденника № 14 «Мова тверезості» (Потрібно постійно повертатися до словника непитушого). Людські алкогольні втрати.

* Через два роки у I*** народилася дочка.

За даними ВООЗ (Всесвітня Організація Охорони Здоров'я) кожен третій померлий жертва алкоголізму. 1980 року з причин пов'язаних із вживанням спиртного ми втратили 907 235 осіб. 1984 року – 985 680 осіб. Ці людські алкогольні втрати включають не тільки

отруєння горілкою і побутовою хімією, але і непрямі, наприклад вбивства, аварії, мертвонароджені і т.д.

Отже, 1984 року загинуло з причин пов'язаних з алкоголізмом 985 680 осіб. А зараз уяви, що цього року припинили б зовсім продавати спиртне. То невже більше загинуло б людей, ніж 985680? Виявлено таку закономірність, чим більше п'ють люди, тим більше гинуть від сурогатів. Сурогати та дешевий спирт п'ють не через те, що «ніде взяти», а тому що він дешевий. Навіщо тоді алкоголіки п'ють саморобну горілку, якщо вона продається на кожному кутку? Так, якщо припинити продаж, люди будуть пити одеколон, брагу, підпільний спирт і, звичайно, помиратимуть. Але, по-перше, вони помирають від цього і зараз, а по-друге, їх загине не більше, ніж за сухого закону. Думка, що за сухого закону люди вмиратимуть нав'язано виробниками спиртного. Наприклад, 1985 року загинуло від отруєнь 11 тис. чоловік, і алкогольна мафія через засоби інформації переконало суспільство, що почали вмирати, т.к. скоротився продаж спиртного. Але 1984 року від отруєнь загинуло 14 тис. осіб, і про цю цифру мовчали. У 1986-1987 роках. народжувалося на 500-600 тис. немовлят на рік більше, ніж у кожному з попередніх 46 років! У 1986-1987 роках. помирало на рік на 200 тис. осіб менше, ніж у 1984 році.

А ось дані щодо Томської області.

1984 1987

Смерть у алкогольному сп'янінні 1028 530

Гострое отруєння горілкою 268 130

Гостре отруєння спиртовмісними
рідинами (побутова хімія) 366 200

У 1987 році продаж алкоголю державою порівняно з 1984 р. скоротився у 8 разів!

Якщо слідувати логіці алкогольної мафії, то у 8 разів має зрости отруєння побутовою хімією. Отже, лише зменшення продажу спиртного у 1986-1987 роках збільшило народжуваність на 500-600 тис. плюс на 200 тис. менше померло осіб, ніж у 1984 р. Усього населення збільшилося на 700-800 тис. осіб навіть за грубого підрахунку. Природно, що скоротилася кількість злочинів, що скоюються у нетверезому вигляді у тій же Томській області.

1984 1987

Цілком дорожньо-транспортних
порушень у нетверезому вигляді 269 169

Вчинено злочинів по лінії
кримінального кодексу у п'яному вигляді 3140 1405

Природно, всі показники смертності і злочинів і вбивства в п'яному вигляді скоротилися. Але алкогольна мафія, скориставшись затуманеною свідомістю людей, що п'ють, всюди кричала, що люди помирають від вживання побутової хімії, і, якщо так триватиме, то Росія загине. Природно, що п'ють дуже легко обдурити і природно тоді обдурили і тебе. Згадай, що ти думав/а тоді, та й зараз, напевно, багато хто думає так само. Чому це відбувається? Немає альтернативних джерел інформації. Тому в наше з тобою завдання і входить розповідати правду про тверезість, для цього і необхідно створити незалежний потужний центр за допомогою людей нашої країни та у звільненні від шкідливих звичок та реклами тверезості. Якщо ти ще не став членом фонду, то радимо тобі це зробити. В нас просто немає іншого шляху. Звичайно, можливості фонду дуже малі, але й чекати, коли хтось це за нас робитиме, ми не маємо права. Ось зараз, коли ти читаєш ці рядки, відбувається ще одне вбивство у п'яному вигляді, і ми з тобою відповідальні за це. Тому що бути людиною, це означає відчувати біль за те, що відбувається навколо. Чи відчуваю я цей біль?

Тривожна хроніка

П'яний батько та син почали з'ясовувати стосунки

П'янка у квартирі будинку на вул. Заозерна почалася о 10 годині ранку. Але незабаром господар – пенсіонер та його 20-річний син почали з'ясовувати стосунки. Фінал банальний: син отримав від батька удар ножем та госпіталізований.

Газета «Вечірній Єкатеринбург» 19 січня 1993

Продовжують нещадно винищувати один одного

Продовжують нещадно винищувати один одного любителі Єкатеринбурзькі спиртного. Коли один із товаришів по чарці на вулиці Донбаської встромив ніж у серце своєму другові, він навіть не зміг пояснити працівникам міліції, чому це зробив, начебто і не сварилися. Просто сильно напився.

«Вечірній Єкатеринбург» 13 березня 1993

Вирішив по п'янці

Минулої кримінальної хроніки ми повідомляли про потрійне вбивство, яке сталося 4 січня у квартирі на вулиці Санаторній. Затримано підозрюваного у скоєнні цього злочину – 45-річного зварника ТОВ. Працівникам міліції не склало особливих труднощів вирахувати зловмисника в тому, що це найімовірніше був один з гостей на п'яні в квартирі, що відбулася, говорила неймовірна кількість пляшок з-під спиртного. Коли правоохоронці затримали зварника, він був такий п'яний, що не міг сказати ні слова, і тільки наступного ранку розповів про те, що сталося на Санаторній. Спочатку довго та багато пили, потім почали з'ясовувати стосунки. В результаті вбито господаря, його дружину та сусідку по комунальній квартирі.

Газета «Вечірній Єкатеринбург» 7 січня 1993

Ти прочитай усі тривожні хроніки, які є у нашій програмі. От батько вбиває сина, от онук бабусю, от мати сина. За кожним таким убивством стоїть трагедія. Трагедія твоєї країни, трагедія твого народу. Та й тебе самого хіба не торкнулося це лихо? То невже ти «вирішатимеш лише свої проблеми»? Подивися в клубі на свідомих непитушів. Всі вони досягли такої тверезості, бо були небайдужі до чужої біди. Старший науковий співробітник В. Лебедев, відвідавши із борцями за тверезість дитячі будинки в Новосибірській області та дізнавшись

1. У Новошмаківському дитячому будинку з 96 дітей лише двоє не мають батьків!
2. У Масляківському із 100 дітей лише сім сиріт!
3. У Баришівському із 115 лише троє без батьків!

А в решти дітей батьки та матері позбавлені батьківських прав через пияцтво.

Вражений горем маленьких дітей, написав вірші, де порівняв те, що зараз відбувається з Великою Вітчизняною війною 1941-1945 років.

Біда великого народу

... Двадцяте століття. Сорокові.
Підставивши поранені груди,
Нескорена Росія
Фашисту заступає шлях.

І, збожеволівши здоровий,
Передчує кінець кат.
А під його п'ятою кривавою
Розстріли, тортури, дитячий плач.

... На трупах – трупи, в небо дивлячись,
І раптом біля ями на краю:
«Не вбивайте мене, дядьку,
А я вам пісеньку заспіваю».

Тремтячи і заїкаючись, прямо
З купи неохолілих тіл,
Дитина над сестрою та мамою

Звіром про зайчика заспівав.

... Вісімдесяті. Народи
Країну прославили працею.
Але все повніше з кожним роком
Недитячим горем дитячий будинок.

За що хлопцеві чотири роки
Дають за совість, не за страх
Біду великого народу
Нести на тоненьких плечах?

Прокинувшись, плаче він ночами,
І – рветься розуміння нитка:
«Не віддавайте мене мамі,
Мені страшно, мама битиме...»

Прокиньтесь, люди, плачуть діти...
... Скажи, мій великий народ –
За тих сиріт фашист у відповіді,
А хто – за нинішніх сиріт?

КТО НАС ОБКУРІВАЄТ?

- Незнайко: А хто такі грабіжники?
- Це ті, що грабують. Є, які грабують згідно із законом, і це не вважається пограбуванням.
- Незнайко: А як це за законом?
- Ну це люди, які спочатку пишуть закони, а потім за цими законами грабують.
- Незнайко: А яка мені різниця, як мене пограбували, за законом чи не за законом!?

Якщо ти куриш сигарки іноземних марок, це зовсім не означає, що вони закордонного виробництва. 90 відсотків сигарет, що продаються в Росії – «іномарок» робиться у нас – на фабриках, що належать міжнародним тютюновим корпораціям. Втім, це не є секретом для більшості курців, вони можуть помилятися лише у величині контрольованої іноземцями частки ринку. Знають вони й те, що якість " Marlboro ", " Gamel ", " Winston " та інших сигарет, вироблених зарубіжними компаніями в Росії, нижче якості сигарет цих же марок, вироблених у США або Західної Європи на фабриках тих же компаній. Це не дивно: світові тютюнові тузи вважають, що для Росії зійде і так. Наша стаття – це щось на зразок тютюнової мікроенциклопедії , з якої багато російських курців можуть дізнатися, хто їх обкурює. Звичайно, не всі марки сигарет можна в ній знайти, оскільки місця в газеті замало.

Найбільша у світі американська тютюнова корпорація " Філіп Морріс " ("ФМ") володіє в нашій країні трьома фабриками (у Санкт-Петербурзі, його околицях і на Кубані) і лідирує тут за обсягами виробництва цигарок. Її торгові марки добре відомі - " Marlboro ", " LM ", " Chesterfield ", " Bond street ", " Parliament ", а також чисто російська марка "Союз Аполлон". Характерною рисою американської корпорації є, м'яко кажучи, нелюбов до людини та нормальних людських відносин. То вона, провівши дослідження тютюнового ринку в Чехії, робить цинічний висновок: «куріння тютюну є благом для бюджету країни, тому що рання смерть курців позбавляє державу витрат на їх лікування, пенсії та соціальне забезпечення», і коли це потрапило в пресу, вибухнув міжнародний скандал. То по всій Москві розставляють щити з рекламою цигарок «Союз Аполлон», де під гаслом «Союз оптимістів» пропагується кохання втрюх. То пивоварна компанія «Міллер», яка належить «ФМ», запускає в Росії сатанинську рекламу. «Це моя волохата рука... пиво

«Доктор Дизель». Так що, любителі " Marlboro ", " LM " та іншого "ФМ" -івського курева, знайте про ненормальні нахили виробника.

У Санкт-Петербурзі тютюнова фабрика імені Урицького була свого часу куплена іншим світовим тютюновим грандом - американською корпорацією « Р.Дж.Рейнольдс Тобакко » – і перейменована на ВАТ «Петро». Але в середині 90-х у « Р.Дж.Р. » виникли фінансові проблеми світового масштабу, і вона стала терміново розпродувати свій бізнес поза США. В результаті у «Петро» тепер « японська мама » – корпорація « Джапан Тобакко ». І під її чуйним керівництвом плодить тепер "Петро" для всієї Росії такі сигарети - "іномарки", як " Gamel ", " Salem ", " Winston ", " Magna ", а також нашу класику - " Беломор " і "Космос". Замовчуючи про своє японське коріння, виробляє «Петро» сигарети «Петро І » та «Російський стиль». До речі, у тютюновій фабриці в Єльці – хорошому російському містечку в Липецькій області – господарем теж є « Джапан Тобакко ».

Корпорація « Брітіш Америкен Тобакко » («БАТ»), яка поступається у світі лише «ФМ», під час приватизації прихопила відому московську фабрику «Ява», а разом і Саратовську тютюнову фабрику (нині «БАТ-СТФ»).

У 1998 році, коли сталося злиття "БАТ" з компанією " Ротманс" Інтернешнл », російська частина «Британо-Американського тютюну» поповнилася ще й санкт-петербурзькою фабрикою « Ротманс-Нева ». Зараз «БАТ» виробляє в Росії сигарети міжнародних марок " Kent ", " Lucky" . Strike ", " Pall Mall ", " Rothmans ", " Dunhill ", не відмовилася і від знаменитої в СРСР марки «Ява», додавши до неї «Яву Золоту».

Дуже цікава історія фабрики « Лігgett-Дукат ». Американський " Лігgett " - основний постачальник сигарет для армії США - купив на початку 90-х років найстарішу московську тютюнову фабрику "Дукат". У приватизаційній лихоманці все було обставлено гладко, а фактично продавцями були видні члени чеченської діаспори столиці. Фабрику швидко перейменували на « Лігgett-Дукат », після чого господар заокеанського « Ліггетта » – американець Беннет ЛеБоу - зробив те, що називається розумним словом "реструктуризація". Виробничі будівлі та права на займану на той час фабрикою ділянку землі в центрі Москви були «перекинуті» на ЛеБоу , що належить. офшорну фірму « БрукМіл », після чого у тютюновій фабриці головним активом виявилось застаріле обладнання. Далі БрукМіл почав звільняти ділянку землі від виробничих корпусів, на місці яких швидко побудував офісний комплекс для іноземців Дукат-Плейс .

У той же час " Лігgett-Дукат " купив занедбані виробничі корпуси на околиці Москви (і це при великих боргах з податків). На новому місці передбачалося розгорнути тютюнове виробництво, яке мало прийняти естафету від старої фабрики. При цьому ЛеБоу було шкода вкладати свої гроші, і він на початку 1998 року домовився про кредит з Інкомбанком . Чим так чарували менеджерів банку, невідомо, але схема кредитування була дуже дивною. Кредит отримувала " Лігgett-Дукат " (див. вище щодо його активів і боргів) під заставу застарілого обладнання. При цьому йшлося про те, що нове обладнання для тютюнової фабрики залишається у власності іноземців до виходу на заплановані обсяги виробництва. І жодних зобов'язань не брала на себе БрукМіл , яка вже отримувала стабільні доходи від Дукат-Плейс .

Коли гримнув дефолт 17 серпня 1998 року, Інкомбанк одразу «просів». Вимагати з «ЛД» повернення кредиту було ще рано, та й марно – за таких активів та застав повернути вкладені гроші проблематично. Тієї ж осені Інкомбанк збанкрутував, тож повертати йому кредит можна було не поспішати. У результаті нову фабрику збудували, і доходи, на які розраховував Інкомбанк , дісталися іншим.

На старому місці виробництво закрили, а на новому місці " Лігgett-Дукат " почав випуск сигарет " LD ", "Дукат", "Прима", "Пегас" та ін. При цьому з відомою свого часу продукцією "Дуката" - " Біломором" » та «Явою» західні господарі вирішили «зав'язати». Але історія на цьому не скінчилася. Не встигла нова тютюнова фабрика вийти на проектну потужність, як ЛеБоу з вигодою для себе продав її британській компанії " Галлахер " (зауважимо, що комплекс " Дукат-Плейс " американець залишив за собою). " Галлахер " розширив перелік вироблених на московській фабриці марок сигарет, додавши " Sovereign ", " Sobranie " і " Elements ", але в її назві слово " Лігgett " залишилося. І напевно чи від нього відмовляться - адже якщо фабрику назвати « Галлахер-Дукат », то злі язики швидко придумують скорочення типу «Гад» або щось гірше (представляєте прохання покупця дати йому «Приму Гадську»).

Ще один великий західний гравець на російському тютюновому ринку - німецька компанія " Реємтсма ". Її торгові марки - " R 1", " West ", " Davidoff ". Цигарки

випускаються на заводі « Реємтсма-Волга » у Волгограді або імпортуються з заводів, що належать німцям в Україні (у Києві та Черкасах), у Польщі та Словаччині. У 30-ті – на початку 40-х рр. ХХ ст. власники компанії – представники родини Реємтсма – були переконаними націонал-соціалістами товаришували з Герінгом, фінансували видання альбомів «З життя фюрера». Після війни тютюнові магнати зберегли свій бізнес, проте представники наступного покоління родини Реємтсма не побажали його продовжувати і продали більшу частину своїх акцій німецькому холдингу « Чібо » (який відомий за кавою « Чібо »). Але, мабуть, ефект прізвища продовжує діяти, і прихід компанії « Реємтсма » до Волгограда є своєрідним реваншем за розгром армії фельдмаршала Паулюса .

Останнім часом поглядає на Росію англійська "Імперіал Тобакко ", яка запізнилася до поділу нашого тютюнового ринку. Аристократичні «імперіалісти», не зумівши привчити наших курців до сигарет " Fusion ", вирішили розкрутити тут нову марку "Мужик" за допомогою масованої реклами. Уявляєте: «Найкращий мужик – це «Мужик легкий із фільтром».

Закінчуючи розповідати про діяльність іноземних тютюників у Росії, зазначимо, що фабрики, що їм належать, забезпечують понад половину тютюнового виробництва в країні, а їх сумарний річний виторг перевищує 1 мільярд доларів. Левова частка цих грошей йде з Росії – на оплату тютюну, фільтрів та паперу, а також витрачається на масштабні рекламні кампанії, які організовують західні рекламні фірми.

А як справи з популярними в радянські часи болгарськими сигаретами? І зараз є у продажу «ВТ», «Стюардеса» і « Родопі », тільки від Болгарії в них лише тютюн. Самі сигарети виробляються за ліцензією « Булгартютюн » на фабриках у Подільську, Білгороді, Калінінграді, Сочі або в українській Полтаві.

Про подільську фабрику «СК Булгартабак » слід сказати особливо. Належить вона компанії « Союзконтракт-тютюн ». Пам'ятаєте, був такий « Союзконтракт » – найбільший імпортер стегенець ? Потім він майже «помер» під тяжким тягарем боргів, але кілька «авторитетних хлопців» з Подольська, які «патрунували» той « Союзконтракт », вирішили не дати прірву розкрученій торговій марці. Вони «врегулювали ситуацію» з кредиторами, переорієнтували компанію на тютюновий бізнес, найняли добрих управлінців (які навіть зуміли домовитися з болгарами про ліцензію) та допомогли з вибором виробничих майданчиків у своєму місті. На одній " Союзконтракт " побудував фабрику "СК Булгартабак ", на іншій - "Мета-тютюн". Тепер вони випускають, окрім «болгарських», сигарети «Корнет», «Тріумф» (пачка нагадує «Приму»), «СК» та інші. І все це курево має « стегенцеве » походження.

Є в Підмосков'ї тютюнова фабрика, яка належить фірмі «Ідігов продукт». Це не російський, а чеченський бізнес. Хазяїна фірми Мусу Ідігова тележурналіст Михайло Леонтьєв у своїй передачі «Однак» якось назвав племінником Зелімхана Яндарбієва (який був президентом Чечні між Дудаєвим та Масхадовим). Тож коли проста російська людина купує пачку « Біломора », «Пріми», «Космосу» або «Айстри», на якій написано «Ідігов продукт», він допомагає зміцнювати чеченський вплив на нашій землі. А ще майте на увазі, що сигарети «Союзні» (на пачці яких красуються герб СРСР) та «Метро» – теж «продукти ідігові ».

Говорячи про російські тютюнові фабрики, які не продавалися іноземцям, слід насамперед назвати «Балканську зірку», «Донський тютюн», « Невотюбак », фабрики в Моршанську та Омську.

Моршанська тютюнова фабрика відома своїм вкрай дешевим « Біломором ». Випускає вона також "Приму", "Астру", "Космос", а також сигарети "Тамбовський вовк".

Омська тютюнова фабрика теж «бере участь у конкурсі» на найдешевший « Біломор ». Але її гендиректор Яків Обердєрфер мріє про щось крутіше. І він із дешевої китайської та індійської сировини, на якій працює фабрика, створює цигарки з гучними назвами «Космос», «Прима» та « Супер-Прима ». Взагалі, з «Космосом» треба бути обережнішим. Якщо їх виробляє японо-петербурзький "Петро" - ще нічого, якщо Моршанськ - це на любителя, якщо "Ідігов продукт" - то вище ми попереджали. Але «стругають» цигарки цієї марки ще й у Нальчику на спільному кабардино-балкарсько-китайському підприємстві, а там типово китайська якість у поєднанні з колоритним духом Кавказу дає своєрідний ефект. «Донський тютюн» у Ростові-на-Дону – це колишня тютюнова фабрика купця Асмолова , побудована ще 1857 року. Зараз вона виробляє сигарети під власним ім'ям, під марками «Імператор» та «21 століття», але основні доходи фабриці дають «Прима» та «Космос».

Найстаріше середовище російських тютюнових фабрик - «Балканська зірка» в Ярославлі. Ще 1850 року російські фабриканти Дунаєви організували у місті тютюнове виробництво. Згодом вони дали фабриці назву на честь перемог російської армії у війні з турками на Балканах у 1877-78 рр. В наш час відроджені старі традиції і зараз «Балканська зірка» випускає однойменні сигарети, традиційну «Приму» та цигарки, назви яким керівництво фабрики обирало, керуючись почуттям національної гордості – «1812 рік», «Золоте кільце».

Тож, шановний читач-курець, купуючи пачку цигарок, задумайся про те, кому підуть твої гроші. Знай, що куриш, і вибирай, у чиїх інтересах курити!

Віталій Малков, «РУБІЖ» №20, 2001 р.

Віталій Малков наприкінці статті пише про патріотизм курця. Якщо хочеш допомогти своїй країні, кури цигарки вітчизняних виробників. Але хіба тютюн від «наших» менш шкідливий? Нам з тобою ясно, ні ті, ні інші сигарети користі курцям не принесуть. Але познайомити наших курців з цією статтею необхідно не для того, щоб викликати в них патріотичні почуття, через які вони купуватимуть «Балканську зірку» (БАКЛАНська зірка), а щоб вони взагалі не курили. Розкажи їм, що транснаціональні (тобто міжнародні) корпорації завойовують Росію, тож і тебе самого. І якщо ти насправді вважаєш себе патріотом своєї Батьківщини, відмовся цькувати себе тютюновим отрутою і розкрий очі іншим курцям і своїм дітям на справжній стан справ у країні.

Запитання до щоденника № 32

*Для працюючих з проблеми алкоголізму та їх близьких
(Заповнюється перед сном)*

1. Ім'я, дата, час заповнення щоденника.
2. Чи залишився у мене за душею злочин, у якому я ще не можу покаятися навіть перед собою? (Якщо «так», то чому мені важко зізнатися в ньому? Що це за злочин? Ти можеш не писати, що конкретно ти зробив/а, але ти напиши взагалі, чи є він чи ні. Чи є щось, що мучить твою ? Ти можеш написати про це, а потім розірвати і спалити цей щоденник, але ти відкрийся щоденнику, адже він зараз твій найкращий друг).
3. Що я думаю про хибне переконання №17? Чи було воно в мене раніше? Коли я позбувся цього переконання?
Завдання: прочитай знову всі тривожні хроніки.
4. Що я думаю про вбивства, описані в тривожних хроніках?
5. Який висновок я роблю із статті «Хто нас обкурює»?
6. Що мені найбільше запам'яталося у прочитаному мною щоденнику №32?
7. У чому значення притчі із щоденника №31?
8. Що я відповідаю на пропозицію випити алкогольної отрути?
9. Як пройшла зустріч у клубі/ мікрогрупі ? Яка тема/питання мені запам'яталася найбільше?
10. Чи буду я (хочу я) бути членом якоїсь мікрогрупи ? З ким із членів клубу я хотів би бути в одній групі?
11. Як (і з ким) я проводитиму найближче свято? (Необхідно написати яке це свято і як детально воно проходитьиме)
12. Радість, якою я хочу поділитися у щоденнику?
13. Мій настрій на тверезість наступної доби?

Запитання до щоденника № 32

*Для працюючих з проблеми куріння
(Заповнюється перед сном)*

1. Ім'я, дата, час заповнення щоденника.
2. Чи залишився у мене за душею злочин, у якому я не покався? (Можна не писати про цей злочин інструктору, а написати в щоденник, а потім розірвати чи спалити).
3. Що я думаю про статтю «Хто нас обкурює»? Який висновок я роблю з цієї статті?
4. Що я думаю про хибне переконання №17?
5. Який висновок я роблю з того, що нікотин та етиловий спирт є отрутою?
6. Чи вживаю я спиртне? (Якщо «так», то для яких цілей?)

7. Чи є зв'язок між вживанням алкогольної отрути та тютюнової отрути? (Якщо «так», то яка?)
8. Що мені найбільше запам'яталося у прочитаному мною щоденнику №32?
9. У чому значення притчі із щоденника №31?
10. Що я зазвичай відповідаю на пропозицію покурити тютюнової отрути?
11. Мій настрій на написання щоденників програми?
12. Мій настрій на тверезість наступної доби?